

Čís. 5379.

Jest důvodem dle řu 379 odstavec druhý ex. ř. k povolení prozatimního opatření pro výživné manželčino, neodvádí-li manžel manželce drahotní přídavek, který na ni dostává.

Obstávka dle řu 379 odstavec třetí čís. 3 ex. ř. je přípustna jen ohledně existentní pohledávky; nestačí možnost nároku (pohledávky) v budoucnosti.

Prozatimní opatření děje se vždy na náklad navrhuující strany, což platí i ohledně útrat ve vyšších stolicích.

(Rozh. ze dne 20. října 1925, R I 768/25.)

Manželka železničního úředníka navrhla, by ku zajištění jejího nároku na výživné proti manželovi bylo povoleno prozatimní opatření jednak obstávkou služného manželova, s obmezením, že odpůrci musí zůstatí volných 3.000 Kč ročně, jednak obstávkou možného odbytného manželova 10.000 Kč. Soud první stolice prozatimní opatření povolil, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo povoleno prozatimní opatření obstávkou služného, ohledně obstávky odbytného napadené usnesení potvrdil a poukázal dovolací stěžovatelku s nárokem na náhradu útrat dovolacího rekursu až na rozhodnutí ve věci hlavní.

D ů v o d y:

Rekursní soud pokládal za osvědčený toliko nárok, nikoli však nebezpečství po rozumu řu 379 odstavec druhý ex. ř., leč v tomto směru neprávem. Nárok byl osvědčen poukazem na žalobu č. j. C II 596/25 a tam zase na ujednání ohledně plnění výživného podle spisů o souhlasném rozvodu manželství Nc I 414/23 téhož povolujícího soudu, kteréžto spisy hned opatřeny býti mohly (§ 274 c. ř. s.). Avšak i druhý zákonný předpoklad pro povolení prozatimního opatření, totiž nebezpečství po rozumu řu 379 odstavec druhý c. ř. s., jest pokládati za osvědčený. Ohrožená strana (žalobkyně) tvrdila v žalobě č. j. C II 596/25, na kterou se v návrhu odvolala, že její manžel má jí podle dohody, učiněné u příležitosti rozvodu, platiti měsíčně 150 Kč výživného, že jí zůstal dlužen za únor 1925 70 Kč a za další měsíce celé výživné po 150 Kč, a tvrdila v návrhu, že manžel neplatí jí výživného přes to, že pro ni dostává drahotní přídavek, který jí tímto způsobem odejímá. První soud měl podle řu 389 odstavec první ex. ř. naříditi osvědčení tohoto důležitého tvrzení, a když tak neučinil, jsou opravné soudy podle řu 526 c. ř. s. a řu 78 ex. ř. oprávněny, tuto mezeru doplniti. To se také z příkazu nejvyššího soudu stalo, a jest nyní oznámením ředitelství státních drah ze dne 13. října 1925 osvědčeno, že odpůrce navrhovatelky dostával až dosud 115 Kč měsíčně drahotního přídavku na svou manželku. Tím jest také osvědčeno, že manžel přídavek na manželku sice bere, ale podle jeho určení manželce neodvádí, že tím výše nezaplacených alimentů měsíc od měsíce vzrůstá a jest nebezpečství, že

na základě exekučního titulu nebude lze svého času zadržené výživné ze služného nebo výslužného odpůrce najednou vydobýti. Tím jest dán předpoklad §u 379 odstavec druhý ex. ř., že manžel svým chováním, totiž použitím drahotního přídatku, určeného na výživu manželky, pro sebe, ohrožuje příští dobývání nahromaděných alimentů, takže exekuce může býti, když ne zmařena, tedy aspoň značně stížena. Ředitelství státních drah oznámilo oním dopisem také, že odpůrce jest dán od 1. listopadu 1925 do výslužby, ale že v pensijním výměru drahotní přídatek na ženu nebyl mu přiznán, ježto nároku na něj neuplatnil. Tato okolnost nevádí povolení žádaného prozatímního opatření, protože jeho přípustnost jest posuzovati podle stavu v době, kdy první soud o žádosti rozhodoval. Ostatně obsahuje zákon pro případy přeložení dlužníka na odpočinek předpisy v §§ 299 a 402 ex. ř.

Navrhovatelka žádala také obstavku případného odbytného 10.000 Kč, které by snad její manžel při možném propuštění ze služby dostal. V tom směru právem rekursní soud návrh zamítl — ovšem z jiného důvodu; zákon dovoluje totiž v §u 379 odstavec třetí čís. 3 ex. ř. obstavku jen tehdy, když odpůrce ohrožené strany již má pohledávku nebo nárok proti třetí osobě, nikoli tehdy, je-li tu jen možnost takové pohledávky nebo takového nároku v budoucnosti.

Výrok o útratách dovolacího rekursu, který v největší své části měl úspěch, odůvodněn jest v §u 393 ex. ř., podle kterého prozatímní opatření učiní se po každé na náklad navrhuující strany bez újmy jejího nároku na náhradu těchto nákladů. Tento předpis platí při povolení prozatímního opatření nejen v první stolici, nýbrž i ve vyšší stolici. Okolnost, že částečně zvítězil odpůrce ohrožené strany také s rekuresem ve druhé stolici (pokud šlo o odbytné) a že odpůrkyně v tomto bodě v třetí stolici nezvítězila, nepadá podle §u 43 odstavec druhý c. ř. s. a §u 78 ex. ř. na váhu, protože touto částí zvláštní útraty druhé strany způsobeny nebyly.

Čís. 5380.

Předpis §u 417, odstavec třetí, c. ř. s. platí i ve sporech o rozvod manželství od stolu a lože.

(Rozh. ze dne 20. října 1925, Rv I 1222/25.)

V řízení o žalobě manžela o rozvod manželství od stolu a lože nedostavila se k prvému roku žalovaná manželka, načež p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e k návrhu žalobce uznal rozsudkem pro zmeškání podle žaloby. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmatečnost čís. 9 §u 477 a čís. 1 §u 503 c. ř. s. spatřuje dovolatelka v tom, že odvolací soud nepřihlédl k tomu, že rozsudek první stolice pro zmeškání vydaný neuvádí nijakých důvodů pro své rozhodnutí, že na-